

El big bang de les petites grans coses

Descobrim els mons en miniatura de la miralcampina Montserrat Feloaga

En un taller de Miralcamp s'hi ha produït un petit big bang. Tot va començar amb el regal que li feu el seu pare un bon dia: una caseta en miniatura. La filla havia heretat la traça de les seves mans, i elles mateixes la van portar a completar aquella caseta decorant una de les plantes tota de Nadal: hi va instal·lar una llar de foc amb uns regals al peu, hi va fer una cuina amb tot el menjar a punt, en va decorar el balcó i hi va plantar un arbre de Nadal...

Aquesta habilitat i afició per les coses petites va portar la família, que compartien tots —pare, mare i filla— l'entusiasme pels treballs manuals, a instal·lar a casa un taller de cosir on, a més a més, van començar a confeccionar-hi tot un seguit de petites meravelles: fofutxes, noms tallats en fusta, pessebres, detalls i decoracions per festes, caixetes, personatges en miniatura cuits al forn i miniatures

que reproduïxen escenes i escenaris ficticis i també reals, elaborats al màxim detall.

“L'artistassa és ella”, diu la seva mare i principal promotora de les seves obres, la Maria Rosa Ibars, per referir-se a la seva filla, la Montserrat Feloaga, que sempre està al taller ideant i fent noves creacions.

Escoles, cases d'estil mediterrani fetes amb bases de blancs i blaus, una casa indonèsia d'estil més auster, la masia típicament catalana, una casa estiuenca encaixada en una barca...

Tot això i molt més conformen aquest univers a petita escala que

“Aquestes miniatures han estat exposades a pobles d'arreu de Catalunya i han generat una gran sorpresa i estupor pel detallisme del seu art”

cada dia es torna més i més gran. Aquestes miniatures han estat exposades a pobles d'arreu de Catalunya i han generat una gran sorpresa i estupor pel detallisme del seu art. Els quadres, els gerros, els cobrellits, les tovalloles... En cada recreació no hi falta cap detall. Les cases son amb molta flor, molt jardí... I totes moblades, amb persones habitant-les i fins i tot amb animals.

En cada miniatura que fa, la Montserrat hi recrea escenes que ens resulten familiars i que tenen l'encant de la nostra quotidianitat, en el qual tot sovint no reparam. "En una habitació hi trobes una maleteta sobre el llit, com si la família s'estigués preparant per marxar de vacances, o en una de les cases hi ha un gos que ha tombat un test i sembla que vagi a menjar-se les plantes. Ho vius i dius: 'això ho fa el meu gos'", diu la Maria Rosa entre riures, que ens explica que aquests petits mons estan plens de vida: "hi trobaràs la minyona, o una noia que està arreglant-se l'armari, o els nens que juguen al jardí... Hi ha molta gent. Hi ha també un nen que toca el violí i el seu avi que se l'escolta", descriu amb tendresa i recordant cada detall, fascinada pel realis-

NOU
OPEL MOKKA

MENYS NORMAL. **MÉS MOKKA**

GASOLINA, DIÈSEL O 100% ELÈCTRIC. AMB QUIN ET QUEDARIES?

demana la teva cita a:

GRUPPARCMOTOR.COM 973710787
Pol. Ind. Golparc s/n 620719678
Mollerussa-Golmés

WWW.GRUPPARCMOTOR.COM

me de les creacions de la seva filla.

La Montserrat ha recreat fins i tot l'església de Miralcamp, idèntica a la vertadera, fins i tot amb la imperfecció de la barana, i l'any passat, com que no es podia sortir, també va representar amb playmobils el Diumenge de Rams amb els tres capellans del poble fent la benedicció de les palmes i palmons.

A més, si t'hi apropes, veuràs que pràcticament tot està fet amb material reciclat. Els rellotges són els tacs del bric de la llet, els fluorescents són pals de 'xupa-xup', els parterres dels balcons són tacs d'inhalador, el paraigua és un tac de colònia... "És d'aquelles coses que s'han de veure. Moltes coses que normalment es llencen, les guardem perquè sempre acaben servint d'alguna cosa".

Recentment, també va fer amb fofutxes els gegants de Miralcamp, una tasca que la colla gegantera del poble els va reconèixer i admirar per la seva semblança amb els gegants originals, i en l'inici de la pandèmia també va fer unes mascaretes i unes agulles per portar-les pels nens i mestres de l'escola, amb una reproducció de cadascun d'ells en fofutxa que molts encara porten penjada a la motxilla.

Son detalls únics, que no es troben enlloc més perquè sorgeixen de l'observació d'escenaris reals i, en efecte, de la tendresa. "Tot i que de vegades ens ho han demanat, nosaltres no hem venut mai res. Ho fem per nosaltres i per la satisfacció de regalar-ho", diu la Maria Rosa, que ha estat al taller braç a braç amb la Montserrat en les dates festives i en els moments més adversos, expandint i dotant de vida aquest petit gran món que, com les seves creadores, treu el millor del nostre.

“En l'inici de la pandèmia també va fer unes mascaretes i unes agulles per portar-les pels nens i mestres de l'escola, amb una reproducció de cadascun d'ells en fofutxa que molts encara porten penjada a la motxilla”

